

[Niels Westerby.]

at regeringen har nogen som helst chance for at gennemføre en politik på dette område, uden at det bliver i forbindelse med merværdiafgiftens indførelse.

Liberal centrum har jo stillet et konkret forslag om sambeskatningens fuldstændige ophævelse. Jeg har lagt mærke til, at det i fremsættelsestalen siges, at regeringen er den eneste, der har foreslået noget konkret. Vi har foreslået den fuldstændige ophævelse af sambeskatningen, også for så vidt angår det, man kalder de medhjælpende hustruer; det skulle opgives, hvor meget af indtægten der hidrørte fra deres virksomhed og hvor meget fra mandens virksomhed i det fælles foretagende. På dette punkt har vi da i høj grad stillet et konkret forslag, og det vil vi lægge megen vægt på at få gennemført. Jeg synes, finansministeren går lidt for vidt, når han siger, at regeringen er den eneste, der er kommet med et konkret forslag på dette område.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne have lov til at gøre nogle ganske enkelte bemærkninger.

Først til hr. Henry Christensen, der sagde, at med det forslag om en merværdiafgift på 10 pct., som regeringen har fremsat, vil det kun blive afgiften på fødevarer og brændsel, der rammer befolkningen, og ikke afgiften på de andre varegrupper. Jeg så en lignende udtalelse af hr. Henry Christensen forleden dag i et af de københavnske blade. Hvordan skal det forstås? Det kan vel ikke være sådan, at hr. Henry Christensen nu, først nu, har opfattet, at merværdiafgiften udvides med disse grupper, fødevarer, brændsel osv.? Jeg går selvfølgelig ud fra som givet, at hr. Henry Christensen hele tiden har været klar over dette, naturligvis. Men så kan jeg da ikke tolke udtalelsen på anden måde, end at hr. Henry Christensen i virkeligheden siger til os i dag: 10 pct. er ikke nok, der skal en højere procent til, for på anden måde kan man da ikke få de andre varer med ind under en højere beskatning. Det forstår jeg ikke, for det hænger ikke rigtig sammen med, at hr. Henry Christensen i et tidligere indlæg her sagde, at vi helt kunne undvære moms; den skulle nedfryses og dybfryses osv. Nu er det altså en højere momsprocent, vi skal

have, men det skal måske gælde til sin tid, når den skal tøs op igen!

Så er der det spørgsmål, der har vakt så megen interesse, og som har centraliseret sig, kan man måske sige, i et dagsordensforslag, nemlig min udtalelse om skatteloftet. Jeg har jo, som hr. Aksel Larsen netop gjorde opmærksom på, i udvalget skitseret, hvad regeringens forslag var. Jeg har ikke fremlagt et forslag, jeg har skitseret, hvad regeringens forslag gik ud på — den dag var hr. Poul Møller ikke til stede. Det har jeg også gjort her i dag. Selvfølgelig kan vi udarbejde et sådant forslag. Jeg har været villig til at forhandle. Jeg ved ikke, om jeg har sagt i udvalget, at jeg naturligvis ville det, men når jeg i udvalget siger, at vi har de og de tanker om et skatteloft, så ligger naturligvis deri, at det er noget, vi er villige til at drøfte.

Jeg forstår ikke rigtig denne iver for at presse på her. Jeg kan godt se, der er noget taktik, noget politik i det, det er noget, man kan bruge, men hvad er realiteten? Jeg tror, Berlingske Tidendes leder for — var det en halv snes dage siden? — var betydelig klogere end det, der er sagt her fra venstre og konservative.

Den sagde nemlig: ja, finansministeren kom ikke med noget, det var lidt tyndt, men det var måske klogt. Det var egentlig meget sympatisk, sagde Berlingske Tidende, for selvfølgelig ved finansministeren, hvad han vil — og så tolkede man det på den måde, at finansministeren ville forhandle, og det er en fuldstændig rigtig fortolkning. Det er den eneste grund til, at der ikke er kommet noget forslag. Der ligger forskellige forhandlingsmuligheder, og det er også en mulighed, at det ender i vore tanker, men vi ønsker at forhandle, vi ønsker at holde døren åben, og vi kommer også med et forslag i udvalget, hvis vi kommer dérhen, at det er rigtigt at stille et sådant forslag.

Peter Nielsen: Dette med dagsordener er jo efterhånden blevet noget af en ejendommelighed ting her i det høje ting. Før i tiden stillede man kun dagsordensforslag, når man prøvede at vælte en regering, eller når det drejede sig om andre store sager. Vi er i øjeblikket midt i forhandlingerne om en skattereform og arbejder meget energisk i to udvalg. Der er vel ingen, der har lagt